

שחיה

המטרה: הלאמאנש

כמה מאות צופים שחזו בשבוע שעבר ב' תחרויות השחיה של מכבי בבריכת גלי-גיל ברמת-גן, חייכו בעת משחק הכדורמים למר' אה שני שחקנים-שחיינים יריבים שהטביעו איש את רעהו חליפות.

הדגלון הקטן של השופט הונף לסירוגין, קבע כי על שני הנוצים לנטוש את הבריכה. אחד מהם, בעל פנים עגלגלות וחיוך צברי אופייני פנה אל יריבו: "אמרת לך שלב" גוף יוציאו את שנינו". הקהל צחק. הוא סגם תמה מדוע לא השתתף השחיין בעל ה' מרץ והגוף המפותח בשום משהה בתחרות יות.

מגביר-הקול ענה מיד על השאלה. הצעיר היה לא אחר מאשר עווד פו, החיפאי בן ה'20 ממכבי חיפה, שנאבק שבוע לפני כן עם גלי הים הסוערים, מרחק 33 קילומטרים, מחיפה עד לראש הנקרה (העולם הזה 828).

מחיאות הכפיים הסוערות היו צנועות מדי לגבי מבצעו של פו, שעבר מרחק הקצר רק ב'10 קילומטר מריצת המרטון — בשחייה.

הצעיר החיפאי זכה לכבוד רב בעירו של אבא חושי, התפרסם תוך יום אחד על דפי עתוני הספורט וגלי האתר. פו לא הסתפק בכיבושם של גלי הים התיכון, הבטיח ל' ידידיו, וביחוד לאמה, לצלוח בשנה הבאה את תעלת הלאמאנש.

השבוע, כאשר הרגישו החיפאים בחסרוניו של פו שנסע לתלאביב, בעירו בחררה: "מי יודע אם הוא לא יצא לטיול קטן לקפ' ריסין?"

כדורגל

באיסטנבול, אלוקה

כשהתרומם מטוס אל-על משהה התעופה בלוד, כדי להחזיר את שחקני הקבוצה ה' תורכית גולטסריי לאיסטנבול, לא נשמו מאר' גני התחרות לרוחה, כרגיל. הפעם נוכחו כי לא הפיקו מהאורחים, מבחינה כספית לפ' חות, את כל מה שיכלו. היה נדמה השבוע, כי מגרש באטה ביפו היה ממשיך להכיל את 10 אלפי אורחיו הקבועים אפילו לעוד 10 משחקים, עד אשר האורחים היו מואילים בטובם לרדת ממנו מנוצח.

הקהל שחזה בשחקנים טובים מארץ שכנה, לא השלים עם הרעיון שאין לנצחם. הוא רצה לראות זאת. אולם לאכזבתו, לא נוצחו האורחים באף אחד משלושת משחקיהם. גם במשחק האחרון, בו התייצבה נבחרת מכבי-הפועל, לא נפלה הכרעה. אם כי תוקי

* עם הפועל : 2:2 ; עם מכבי : 0:1 ; עם הנבחרת : 0:1.

שחיין עווד פו

10 ק"מ פחות מריצת מרטון.

נאלצה לרדת לליגה השנייה.

הבירה הצרפתית היתה כמרקחה. כל שיחה בעיר נסבה על המקרה. העתונות געשה, מצאה הזדמנות נוחה לעקוץ את השחקנים המפוארים. בדיחות, קריקטורות ופומונים למאות יצ' או אל הרחוב, שמו ללעג את המועדון המ' הולל.

מנהלי המועדון הוזעקו לישיבת חרום, ש' נמשכה עד שעה מאוחרת בלילה. הם היו מדוכאים, לא ידעו בדיוק כיצד להגיב על ה' השמצות והלעג שהוטחו לעומתם. האחד ביניהם שלא נפל עדין ברוחו היה אנדרה פושה, מנהל מחלקת השחייה. הוא קם והציע הצעה שפרשה חיוך מרענן על פני חבר' ריו. הם הסכימו לה מיד.

פושה לא היה גאון, אולם הוא הכיר את בני עמו, ידע כי במנת נסטימנטליות גדושה אפשר לרכוש את לבו.

למחרת פורסמו ברחבי פריס מודעות ענק, קראו את תושביה לבוא ולחזות במשחה שלי' חים ענקי. 100 פעמים 100 מטרים בשחיה חפשית, ששחייניו יהיו חברי המועדון בהנה' ובעבר. לעיני אלפי צופים זינק לבריכה ראשון השוחים בשעות אחר הצהריים, וכעבור שעי' תיים יצא ממנה השחיין מספר 100 : פושה עצמו.

במשחה המזור, אך מלא ההור, השתתף אלמו אמינט, השחיין הצעיר והמפורסם. הוא שחה 100 מטר ב'58,8 שניות בעוד אביו, בן' 50' גמא את המרחק ב'23,4.

פושה נחל נצחון בלתי משוער. מפעלו, שהציג שרשרת בלתי-נוקת של אלופי העבר, ההנה והעתיד, זקנים בגיל 60 וילדים בני' 12, טשטש לחלוטין את מפתל קבוצת הכ' דורגל. הרטינג הניף שוב את דגלו בגאון.

פנות הישראלים הרעידה את המושבים ב' יציעי האיצטד, הסתפקו התורכים בתיקו, ניה' לו את משחקם הרגיל, גרוש המרץ המוגזם. הקהל, אולי בשל עצבנותו, לא אהב מלכת' חילה את משחקם של התורכים. כמעט כל אחד ידע שאף ישראלי לא היה מעו לעשות באיסטנבול או באנקרה מה שעשו התורכים בתלאביב.

הרגשה בלתי ידידותית, שריקות וריקיעות היוו חלק גדול מתוך 90 דקות של המשחק. אחת הדוגמאות האופייניות היתה שעה ש' נפצע השוער התורכי תורגאי, כתוצאה מ' התנגשות אחרית רגילה עם יהושע ('שייע') גלור. לאחר שנחשב, הוכיח גבורה רבה כא' שר ניסה לרוץ אל שייע ולנקום בו. הוא נעצר בעוד מועד על ידי חבריו, וזה למקל' חת צעקות 'בוו' חמה מפיות הקהל. העיר חיים גלור, אחיו של שייע, שישב ביציע : "אם היה קורה מקרה דומה באיסטנבול, היו מוצאים את השוער הישראלי על אלונקה". התורכים ולהוצאו על אלונקות. הם הור' שו להתלונן ולהתחצף, נוכחו כי בישראל האחריה נוחה יותר מאשר במולדתם, לפחות כשהמדובר בקהל. וכאשר קרה ששופט גרם להם עוול במשחק הראשון (העולם הזה 828) מיהרו לקנות את כל עתוני הספורט והבוקר, כדי להראות בארצם את תגובתו החריפה של הקהל להחלטה.

מועדונים

הסנטיאנט ניצח

לפני חודש חוללה שריקת סיום של שופט' כדורגל הפתעה שכמוה לא היתה בין חסידי הספורט בצרפת זה עשרות שנים. השריקה, שסיימה משחק כדורגל רגיל, קבעה את גורלה של קבוצת הפאר רטינג קלוב של פריס, ש'

חופשה תקוצצת

שחקן הבימה הצעיר יהודה אפרוני, אשר נשא בימים אלה לאשה את אול' שר' קן, בתה של הומרת יוספה שוקן, לא הצליח ליהנות מחופשת שלושת הימים אשר ניתנת בהבימה לכל שחקן הבא בברית הני' שואין, וזה רק ביומיים. הסיבה : מחליפו בזעקי ארץ אהובה, שמואל עצמון, ששי' חק קודם בתיאטרון העממי, נתקבל לא מומן להבימה, קבע גם הוא את תאריך גישואיו לאותם הימים.

במצב חמור יותר נמצאו זוג השחקנים יוצאי פולין רז' יג'ן-שומבר, העומדים לה' גיע פעם נוספת לארץ. נציגם התלאביבי קיבל חשבון מנציבות מס'ההכנסה, המתקרב לרכבת ל'.

בעיות כספיות הציקו גם כנראה לשר ה' אוצר, לוי אשכול, שביקר בהצגת הבימה שמו הולך לפניו (העולם הזה 826). לא נגרף אף פעם בשטף הצחוק הכללי.

מבט מרחיק-לכת לעתיד הוכיח סגן-אלוף ר'חבעם ('נגדי') זאבי : כשמאלו לבנו הבכור, יפתח-פלמח, שנתיים, הסיעו למצ' דה העלהו על ראש ההר. אמר גנדי : "ו' תהיה מסורת משפחתית — בכל יום-הולדת יעלה יפתחיק להר, תחילה בעזרתו ואחר-כך בכוחות עצמו". בסיוול המקורי השתתף גם ידיו הקרוב של גנדי, פרופסור נלסון גליק.

חיים ארוכים

ספר שיצא לא מכבר בארצות-הברית, מג' סה להוכיח כי שיא החיים הוא בשנות ה' שלושים, מציין כי מיטב אנשיהמופת בעולם יצרו את מיטב יצירותיהם בגיל זה : תולמס אלוה אריסון, הממציא הנווד שנושר פעיל עד גיל 80, ביצע את העיקריים שבמפ' עלי-חייו בגיל שבין 30 ל'34 ; יוחנן קפ' לר' וציארדס דרווין כתבו את מיטב מתק' ריהם באותו גיל ; מריה קירי גילתה ב' תקופה זו של חייה את הרדיואקטיביות ; פראנץ פטר שוכרט, שמת בגיל 31, כתב באחרית חייו את יצירותיו הגדולות ב' יותר, וכן וולפגאנג אמאדיאוס מו' צרף, שמת בגיל 36 ; ריכרד וואגנר כתב עד גיל 40 את כל האופרות הידועה שלו ; וויליאם שקספיר כתב את מיטב הקומדיות בגיל 32 עד 36, מיטב הטרגדיות 34 עד 38 ; באותו גיל כתב ז'אן ראסין את הטרגדיות הטובות ביותר שיצאו מתחת לעטו ; רפאל סאנטי צייר את המדונה ה' טיקסטניית בגיל 35, מת בגיל 37 ; ברנרד שפינוזה החל בעבודתו בגיל 23, סיימה בגיל 43 ; ארתור שופנהואר פירסם את ספרו הנוודע ביותר, העולם כרצון ורעיון, בגיל 31. היחידים שאינם מתאימים לכלל זה : מדינאים ודיפלומטים, המגיעים לשיאם בתקופה מאוחרת הרבה יותר.

ת טבץ ישראלי

מאוזן : 1. סופר צעיר, בעל כערת בע' רבה ; 5. טיפוסית לסניף קופת-חולים ; 10. על שם ספרו נקראת תלאביב ; 12. איכות ; 14. מלת הפנייה הערבית ; 16. מסוגו זוכה לשיכון הס' תדרותי ; 18. שמעון ללוי ; 19. השר בלי תיק ; 21. כלי הרכב הפחות אהוד במדינה ; 22. סחור' תו של כרמל מזרחי ; 23. משרדו של ד"ר איתן ; 24. פרק ישעיהו המתחיל ב"כרע בל, קורס נבו..."; 25. חולייה זאת בצה"ל מטרתה לשעשע את החיילים ; 27. אליה, בראשי תיבות, מהגרים ; 30. אריה ; 31. המערה בחברון ; 33. שירות הידי' עות של ההגנה ; 35. חברת ספנות ; 36. אחת המפלגות הקטנות ; 38. מושב בדרך לגדרה ול' חילה ; 39. בעלה של הגברת ; 40. האות הש' שית ; 41. מקצועו של ישראל בקר ; 43. מספר הפרקים של אחד מספרי שמואל ; 44. הקבוצה בדרום בה נערך מדי פעם מספר גישואים וניתן להם פרסום רב ; 46. "ואין מורין כן" ; 48. בית הרושת לטריקו ; 49. קול השעמום והעייפות.

15x15 crossword puzzle grid with numbers 1-49 indicating starting positions for words.

- מאוזן : 2. בתוכה ; 3. מלכת היופי הראשונה ; 4. מושב בן ארבע ליד נהריה ; 6. דרגת מש"ק בצה"ל, בראשי תיבות ; 7. כזה הוא מרתין בר' ; 8. ב' ; 9. גי' ; 10. לעמוס בן-גוריון ; 11. שם פרטי מתודש מרגלים שערשו בשומרון ; 12. שם פרטי מתודש ונספח ; 13. הוא המביא לידי קיצוב ; 15. שירות מוגיות בינעירוני ; 17. הוא נמצא באליה ; 18. תחת שלטונה צריכה להיות ירושלים, לה' לכה ; 20. אפשרות גליתית ; 23. שורש שמו של ראש עיריית חיפה ; 26. שמו הראשון של שר החנוך והתרבות ; 27. תואר כוהן דת בעדה ה' ספרדית ; 28. "...בני יהודה קשת" ; 29. שר מפא"י ; 31. הקמת רעש וערבוביה ; 32. עיתון דתי, יו' מי ; 34. עיר נמל ; 35. חברת הובלת משאות ; 37. שם לחצי של מלך חשמונאי ; 39. מלח מת' מש המגילות ; 42. בטאון הכנענים ; 44. מאית הרוגם ; 45. זאת ; 47. קריאת. פרסי ספרים לפותרי התשבץ הצבאי בתיה רייזמן — תלאביב, הקישון 76 ; שרה אסידו — תלאביב, לוינסקי 63 ; אורי יוליס — תלאביב, בילו 12.